

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14175/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Златко Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник адвокат Горан Сајевић из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против делимичне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3749/24 од 11.03.2025. године, у седници од 19.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ делимична пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 3749/24 од 11.03.2025. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Зајечару П 2554/24 од 26.06.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је према туженом утврђено да тужилац по основу одржаја има право својине на кат. парцели број ... у мзв. ..., ливада пете класе, површине 1517 м², у Катастарској општини ... ЛН бр. ... те да се тужени обавезе да му ово право призна и трпи промену уписа у јавним књигама.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3749/24 од 11.03.2024. године, преиначена је делимична пресуда Основног суда у Зајечару П 2554/24 од 26.06.2024. године и одбијен тужбени захтев тужиоца да се према туженом утврди да тужилац по основу одржаја има право својине на кат. парцели број ... мзв ..., ливада пете класе, површине 1517 м², у Катастарској општини ... ЛН бр. ..., те да се тужени обавезе да му ово право призна и трпи промену уписа у јавним књигама као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, признаницом од 26.11.1960. године потписаном од стране продавца ВВ и купца ГГ (оца тужиоца), констатован је пријем

суме од 17.500 новчаних јединица коју је ВВ примила на име продатог имања у мзв. „...“ званом „...“ у величини од 17,31 ар а које имање је наследила од њене мајке. Према признаници купац ГГ је био дужан да ВВ исплати још 17.190,00 динара. Тужилац је правни следбеник купца наведеног у признаници. ВВ је сестра деде туженог. Није била уписана у катастру непокретности као власник спорне парцеле кп бр. ... КО ..., а исту је по утврђењу првостепеног суда наследила од своје мајке као мираз. Пре формирања катастра непокретности за КО Бољевац, парцела је била уписана у поседовном листу ... КО ... на име ДД бившег из ..., који је правни претходник овде туженог, а на основу решења Ов бр. .../... од 30.03.1990. године. Приликом формирања катастра непокретности за КО ... јула 2005. године, наведена парцела је уписана на име ДД. Решењем о давању сагласности Општине Бољевац 2017. године, дата му је дозвола за сечу биолошки зрелих стабала јове и јасена уз леву обалу Црног Тимока по решењу Основног суда у Зајечару од 09.05.2022. године. За наследника иза смрти ДД је оглашен син ББ овде тужени. Тужилац тврди да је предметну парцелу до пре три године користио и косио. Последње три године онемогућен је да парцелу користи због противљења туженог.

На основу осталих изведених доказа, првостепени суд је закључио да је тужилац у државини предметне парцеле од 1960. до 2020. године када је онемогућен од туженог да користи парцелу. Закључио је да су у конкретном случају испуњени услови за утврђивање права својине апсолутним одржајем на спорној парцели па је на основу одредбе члана 28. Закона о основама својинскоправних односа и применом правила о терету доказивања усвојио тужбени захтев тужиоца.

Другостепени суд није прихватио овакву правну аргументацију првостепеног суда. Налази да је првостепени суд извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је пресуда заснована услед погрешне примене материјалног права. Преиначио је првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца. Закључио је да је од значаја за савесност државине однос тужиоца и његових правних претходника према спорној парцели. Тужени је оспорио признаницу и тиме је довео у сумњу савесног тужиоца и његових правних претходника и указао на сумњу да су непокретност стекли од власника јер се парцела није водила на продавца ВВ, која је у признаници означена као продавац. Тиме је оборена законска претпоставка савесности на страни тужиоца, а терет доказивања чињеница о савесности државине при оваквој ситуацији била је на страни тужиоца, а тужилац ту савесност није доказао без обзира што га до 2017. године нико није ометао у државини. При осталим изведеним доказима није могао закључити, да је тужилац постао власник предметне парцеле.

По оцени Врховног суда другостепени суд је погрешно применио материјално право. Своју одлуку је засновао на тумачењу да тужилац није доказао савесност државине на спорној парцели и да је првостепени суд извео неправилан закључак о постојању чињеница које указују да тужилац своје тврдње није доказао. Државина је фактичко стање. Савесност за стицање права својине на непокретностима се претпоставља и супротно се мора доказати. Државина као фактичко стање, мора се доказати од стране онога ко тврди да има савесну државину. У конкретном случају, првостепени суд је оценио да на страни тужиоца савесност постоји. Другостепени суд преиначује првостепену делимичну пресуду на основу закључка да тужилац није доказао савесност државине.

Другостепени суд при одлучивању о жалби туженог није имао у виду да је признаницу о купопродаји спорне парцеле потписао отац тужиоца. Тужилац је тада имао 16 година. Чињеница да отац тужиоца није у признаници назначио да је исплатио

целокупну цену већ је констатовано да остатак треба накнадно да исплати, није од пресудног значаја за оцену савесност државине. Све то указује на чињеницу да је другостепени суд закључак о непостојању савесности државине извео из чињеница које нису од посебног значаја. Ово и обзиром на чињеницу да првостепени суд своју одлуку није засновао искључиво на исправи коју помиње другостепени суд (уговору) чињеници да се парцела тада није водила на продавца који је означен у признаници. Све то указује на то да је другостепени суд направио пропуст при утврђењу ко је у државини спорне непокретности а за период који је неопходно потребан да би се могла оценити савесност државине и стицање својине путем одржаја.

У поновном поступку другостепени суд ће имати у виду примедбе Врховног суда, по истима поступити и при оцени и одлучивању о жалби туженог.

Сходно изнетом, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић